

مہذبہ ساجم

ملظ و مانگر بتناعا تمرح

﴿نَوَدُّعَلًا وَ مَدْلًا يَدْعُ اُونُوَاعَدَ لَا وَ لِي وَ قَتْلًا وَ رَبًّا يَدْعُ اُونُوَاعَتَ﴾ : اُنْيَا ن و ماريپي تانايد
يرمق یرجھ ۱۳۹۸ کر ابلما ناضمر ، مئاق دجسم ، ن ارهط

تسد به ار برضه ای ل تقه تلاً ناسنا ی تقو مکل به؛ تسه مدرک ترشایم ناسنا دوخ هک، دشکبه و مدرک مارح راک، مدرک تنواعم راک نیا رد ناسنا نوچه، دنکی می یراک نینچه ملاظ و دهی می ملاظ تسه

تسه تیاور رد

اهنا هک ی اعای لاء دنواذخ و دنوشی م رضاد رشحه ی ار حصه رد دارفا زا ی ضعب، تمایقه زور رد ار اهنا مکنلام، دنکی م رضاد، ضرع ماقم رد ار

یاری، نوخن مکتسه کی صخش کی یاری و. دننادی م ملظ نیا مرجه و دنکی می قلته ل تقه مرجه ی رادقم ن، دنکی می و دنراذگی م ناسنا ندب به ار تماجد تلاً ن هک ی تقو) همجهم کی ی ضعب، رتشیب، رتشیب ی ضعب یاری، (همجهم: دنیوگی م، دوشی م عجد نوخ تماجد تلاً ن آ رد هک ار م، همدوب ی بوخ مدآ و م، مدرک ی ل تقه هک ایند رد ن م: «دنیوگی م و دنکی م بجهت صخش نیا. رتشیب»! «دش ن م همیهمه نوخ نیا ارچه سپ

تخورف و به ریشمشه سکن لاف، مدرک کمک سکن لاف؛ تشکی مدآ ملاظ ن لاف: «دسری م باطخ رد مه و ت، دشاب هتشد راک نیا رب وریند و دریگه توقه مکنیا ات درک هدامآ ار وا ی اذغ سکن لاف ن آ م؛ دش عقاو ی ل تقه، تامدقم نیا مامت عامتجا و نواعده رثا رد هجیتلاب و ی درک و راجه ار ش لزنم و دش و ت بیصند و ت کمک و تیزه زاندا به، دش تمسه اهمهس نیا به نوخ ن آ، مپدرک تمسه ار ل تقه¹»! تسه و ت هدهع رب نوخ ن آ زا رادقم نیا

زا ن باگرز به م هیهقه ت مامرحم زا ی کی اذخ و² تسه دایز رایسه تیاور رد باطم نیا ریظن و، ملاظ رد ملاظ رب کمک تسه «ملاظ رب تناعا» ن اوعه، دنراد ن اوعه دوخ باتکر رد اهقه و امله شحرد هک اهقه مامت، ل احه به ات ملاسه ل و ا رصه زا و تسه ی عرشه ت مامرحم زا ل اکتسا نوچه³ «ن و دعلآ و مبلآ ی لاء اوتواعده لا و»: دش رکن هک ی اهیأ نیمه زا، دنوشی م دراو ملاظ رب تناعا ل صفم ی اهت حبرد، تسه هدهع دراو باب نیا رد هک ار ی تیاور، هیأ نیا لابند به و دنکی م هداقتسه دنکی م رکن دوخ ی ذلاوط و

بارشد ن دروخ زا تسه ترابع طقف مانگه هک دنکن ل ایخ و، دشاب هجوته ی لیخ دیاب ن مالمسه سپ هیلمه ل ناسر رد هک ی ناهانگ ریاسه و ابر و تقرسه و شکم دآ و تیانجه و تییدغ و غورده و انز ای و تناعا و، مانگه به کمک و تناعا؛ دوشی م رکن مامرحم بساکم ن اوعه به ای مامرحم ن اوعه به ن اوعه ریظن م طقت زا، ی ملظ و متهس ره به کمک

ن، اسحا و رب روما رد ناسنا: تفگن اوتی می لکن اوعه به مکنیا امک! تسه مانگ، کمک و تناعا هک ی دراوم ن آ و، دراد بوجو ن اوعه تسه ی رورضه هک ی دراوم ن آ؛ دنک تناعا هک تسه مزلا دراد بابحتسه ن اوعه، دریگی مذقلعت ناسنا هدهع رب اصخش و تسینه ی رورضه

دش نیا هفیرشه هیأ سپ

دیدشه لله ن آ لله اوقتا و ن و دعلآ و مبلآ ی لاء اوتواعده لا و طوقنلا و ربلآ ی لاء اوتواعده و «! تسه دیدشه ش باقه ادخ؛ دیزیهر پید ادخ زا»⁴؛ «ب افعلا

به مدرم ن درب یاری ار دوخ بکره ام؛ مپدرکن مانگه هک ام، مپدرک ار راک ن لاف ام: «هک دییوگه ی، مدرک کمک: «دنیوگی م! مپتسین ل مع نیا ل ها هک نامدوخ، میداد هراجا تارکنم و اشحف زکارم ار دوشن آکد ام: «دییوگه! ی تسه کیرشه تیانجه و مرجه نیا رد، ی مدرک کمک هک ی اه زاندا به و دزاسی م بیلصه هک ی سه به ای، تسه ی شارتش پیر ش لغشه هک ی سه به ای، میداد هراجا کنایه به مارح هک ام راک، دنکی م ن ادرم تسد و دزاسی م ملاط رتشنا هک ی سه به ای، دزاندانی م مدرم ن درگ ن آ رد، دنکبه ار ی راک نینچه مدرک اند ی ادخ رگا ناسنا و تسه مارح، تناعا ریظن م طقت زا»! تسینه

1. 273 ص، ج 7، □□□□□□

2. 214 - 211 ص، ج 18، □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ به دوشه عوجر

3. 2. هیأ (5) هدهامه مروسه

4. 2. هیأ (5) هدهامه مروسه

!تسا هدرک تکرشد مرج
دّمحل آ و دّمحلی اعل صدّم هللا